

Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 158

19 października 2014 r.

ŚWIADECTWO ŻYCIA JEST KLUCZOWE

Ojciec Święty Franciszek w orędziu na tegoroczny Światowy Dzień Misyjny napisał, że trwałość naszej wiary na płaszczyźnie osobistej i wspólnotowej mierzy się również zdolnością przekazywania jej innym. Co ma decydujący wpływ na tę zdolność do ewangelizowania?

„Wiara umacnia się, gdy jest przekazywana” – napisał św. Jan Paweł II w encyklice „Redemptoris missio”. Można powiedzieć, że brak gorliwości misyjnej jest brakiem gorliwości w wierze. Kiedy wiara jest słaba, wtedy i jej głoszenie słabnie. Wtedy słabnie świadomość przynależności do Kościoła i nie ma pozytywnej odpowiedzi na powołanie do ewangelizacji. Misje są sprawą wiary,

a Kościół jest ze swej natury misyjny. My wszyscy jako jego członkowie jesteśmy odpowiedzialni za to wielkie dzieło. Bo nie wystarczy, że sami znamy Jezusa Chrystusa. Winniśmy czynić wszystko, aby także inni Go poznali. Cała działalność misyjna zakorzeniona jest przecież w nakazie samego Jezusa: Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, głosząc im Dobrą Nowinę. Słowa Papieża Franciszka do chrześcijan: Idźcie ewangelizować na ulice – to tylko inny język. Tą „ulicą” dzisiaj jest każde miejsce, gdzie brakuje miłości, gdzie brakuje nadziei, gdzie człowiek traci sens życia, gdzie człowiek żyje w biedzie, gdzie człowiek przeżywa różne trudności.

Kraje chrześcijańskie, tu popatrzmy na Europę, ale także na Polskę, dzisiaj potrzebują nowej ewangelizacji. Polega ona na głoszeniu Ewangelii tym, którzy byli ochrzczeni, ale odeszli od Boga, ich wiara stała się słaba. To jest działanie, które ma pomóc tym zagubionym ludziom na nowo wrócić do Boga, na nowo wrócić do Kościoła. W nowej ewangelizacji musimy ciągle szukać nowych metod. Nie jest to łatwe zadanie. Tym bardziej że laicyzacja i konsumpcjonizm są dziś bardzo silne. Do tego Kościół jest atakowany, ośmieszany przez pewne środki przekazu. Wyolbrzymia się niektóre rzeczy, a inne przemilcza. Wszystko po to, aby zniechęcić do wiary. Jak wobec tego pomóc dziś ludziom spotkać Jezusa Chrystusa, aby przemienił ich życie? To jest ważne pytanie. Kto to może zrobić? Ten, kto spotkał Chrystusa, kto sam przeżywa radość spotkania i życia z Nim. I nie chodzi tu tylko o słowa, ale przede wszystkim o świadectwo swojego życia. Ono jest tu kluczowe, bo przykład najbardziej przyciąga. Nowa ewangelizacja to zatem lekarstwo na gasnącą w sercach i czynach ludzi wiarę. To jest też ważne dla misji, bo brak gorliwości w wierze owocuje brakiem gorliwości misyjnej.

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 22,15-21).

Wtedy faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Go w mowie. Postali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową! Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: Czyj jest ten obraz i napis? Odpowiedzieli: Cezara. Wówczas rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga.

* * * * *

OBRAZ

„Pokażcie Mi monetę podatkową!... Czyj jest ten obraz i napis?” Aby w pełni zrozumieć ten dobrze znany fragment o płaceniu podatku Cezarowi (Mt 22,15-21) musimy skupić naszą uwagę na terminie *obraz*, po grecku *eikôn* (od niego pochodzi słowo „ikona”). (...) Poprzez słowo obraz Jezus odsyła słuchacza do znanego fragmentu Księgi Rodzaju, mówiącego o stworzeniu mężczyzny i kobiety: „Bóg stworzył człowieka na swój obraz,

na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i kobietę” (Rdz 1,27).

Człowiek jest więc dogłębnie „naznaczony” przynależnością do Boga. Stanowi ikonę Pana, ucieleśnia Jego niewidzialne oblicze, nosi w sobie ślad boskości. Izrael nie będzie potrzebował posagów, aby wyobrazić sobie Boga. Człowiek stanowi obraz najbardziej przypominający Boga i jest z Nim głęboko związany. Na marginesie przypomnijmy, że (...) obrazem Boga jest (...) człowiek złożony z mężczyzny i kobiety („stworzył mężczyznę i kobietę”). Miłość między nimi oraz ich zdolność rodzenia stanowią symbol Stwórcy.

(...) W konkluzji Jezus odwołuje się do obu tych obrazów: „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”. Moneta opatrzona oficjalnym znakiem cesarza – niech będzie Cezara. Człowiek, opatrzony znakiem przynależności do Boga – niech będzie dłużnikiem wobec Boga, od którego otrzymał swą ostateczną godność.

Ekonomia i polityka nie ulegają tu unicestwieniu przez wprowadzenie integralizmu religijnego. Jednakże władza państwa oraz ekonomii ma ściśle określone, nieprzekraczalne granice. Nie może sprawować kontroli na człowiekiem w tym, co stanowi jego najgłębszą i najpełniejszą rzeczywistość.

(Przedruk z „Dzień Pański”)

* * * * *

Statystyki pokazują, że mamy ponad dwa tysiące misjonarzy i misjonek z Polski, którzy pracują w 97 krajach. Wśród nich jest ponad 300 kapłanów diecezjalnych, są misjonarze zakonni, siostry i misjonarze świeccy. W Centrum Formacji Misyjnej w tym roku formacyjnym przygotowują się 33 osoby, które pragną wyjechać w przyszłym roku do różnych krajów misyjnych.

Polsko, ze swej wiary wysyłaj jeszcze więcej misjonarzy! Polsko, ze swej wiary wspomagaj naszych misjonarzy i misjonek. Idźcie! Nie bójcie się, aby służyć, zachęca Ojciec Święty Franciszek. Służycy, a więc i głosić Ewangelię, i pomagać tym najbardziej potrzebującym poprzez dzieła miłosierdzia. A Bóg stokrotnie wynagradza tym, którzy wypełniają Jego wolę.

* * * * *

"Kościół cały jest misyjny". Cały i wszędzie! Wy wszyscy, którzy nie podejmujecie posługi na terenach misyjnych - nie zapominajcie, że nasza własna, polska Ojczyzna wciąż potrzebuje nowej ewangelizacji. (JP II)

Pod opieką nieba

W księdze łask otrzymanych przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II można znaleźć historię dziewczynki o wdzięcznym imieniu Gloria Maria. Jej życie to prawdziwy łańcuszek cudów.

Był rok 2004, Joanna i Jacek Wronowie żyli skromnie w małym mieszkaniu w Częstochowie. Mieli dwie córki. Domowy budżet zasilala tylko policyjna pensja głowy rodziny. O kolejnym dziecku zaczęli myśleć dopiero wtedy, gdy Joanna usłyszała apel Jana Pawła II o potrzebie otwierania się na nowe życie i zakładania wielodzietnych rodzin. Te słowa dotknęły ich serc bardzo głęboko. Gloria pojawiła się pod jej sercem w styczniu 2005 r. Radość mieszała się z niepokojem o rozwój dziecka. Mimo zapewnień lekarzy, że ciąża przebiega prawidłowo, Joanna czuła coraz większe obawy. Ukojenie przynosiła jedynie modlitwa przed obrazem Matki Bożej Jasnogórskiej. Przyszła mama ciągle powierzała Jej swoją nienarodzoną córkę. Przed jasnogórskim tronem wybrała także imię dla dziecka.

Waga wzrosła

Kiedy państwo Wronowie usłyszeli o śmierci Jana Pawła II, poczuli żal. Wiedzieli, że to dzięki niemu zdecydowali się na kolejne dziecko. W piątym miesiącu ciąży pojawiły się komplikacje. Okazało się, że ilość wód płodowych jest bardzo mała. Lekarze orzekli, że rozwój dziecka zatrzymał się na 22., a częściowo nawet na 20. tygodniu ciąży. Maleństwo ważyło 487 gramów. Prerażonym rodzicom oznajmiono, że dziewczynka nie ma nerek i pęcherza, w jej sercu zauważono dziury. Wronowie zaczęli modlić się nowenną do Jana Pawła II. Po dziewięciu dniach, ku zdumieniu lekarzy, waga dziewczynki prawie się podwoiła. Mimo to zarówno stan dziecka, jak i matki ciągle się pogarszał. Lekarze zdecydowali o przeprowadzeniu cesarskiego cięcia. Nie dawali złudnej nadziei. Twierdzili, że Gloria nie ma szans na przeżycie. Joanna skonsultowała swoją decyzję z zakonikiem etykiem i zgodziła się na operację. Maleństwo przyszło na świat 1 lipca 2005 r. Szczęśliwie przetrwało zabieg i pierwszą noc.

Wbrew diagnozom

Specjaliści przestrzegali, że dziecko może umrzeć w każdej chwili. Ważyło tylko 860 gramów.

W 11. dobie życia przeszło sepsę. Przez dwa miesiące leżało w inkubatorze. Lekarze zdiagnozowali wadę serca i uszkodzenia w mózgu. Mówili, że na pewno nie będzie w pełni zdrowe. Kolejne miesiące i lata miały pokazać stopień niepełnosprawności. Gloria była pod opieką ośmiu poradni specjalistycznych. Obyło się jednak bez operacji, zabiegów i leczenia farmakologicznego. Po roku już niczym nie różniła się od swoich rówieśników. Dziś ma dziewięć lat. Jest całkowicie zdrowa, radosna i pełna energii.

– Modlitwa okazała się skuteczna. Kiedy ważyły się losy Glorii, prosiłem papieża: „Ty, Ojciec Święty, zachęciłeś nas do powiększenia rodziny. Jeśli jesteś w Domu Ojca, ratuj

teraz swoją córkę” – opowiada Jacek Wrona. Podczas beatyfikacji cała trójka znalazła się w Watykanie. Pani Joanna, stojąc blisko trumny z ciałem Jana Pawła II, podniosła Glorię do góry i z serca wyznała: „Dziękuję Ci, Ojciec Święty”.

* * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w poniedziałek**, 20 października – **św. Jan Kanty** (1390-1473), prezbiter; przykład człowieka, któremu udało się połączyć naukę, pracę intelektualną z duszpasterstwem i troską o ubogich; ze swoich własnych, niezbyt wielkich dochodów wspomagał zarówno ludzi biednych, jak i studentów;
- **w wtorek**, 21 października – **św. Jakub Strzemię** (1340-1409), franciszkanin, biskup; pochodził ze wschodnich kresów Polski i tam też w 1391 roku został biskupem w Haliczu, nowo erygowanej diecezji, gdzie gorliwie zajął się jej organizacją;
- **w środę**, 22 października – **św. Jan Paweł II** (1920-2005), papież, którego większości z nas nie trzeba przypominać; ale warto wspomnieć, że był on pierwszym Polakiem, który zasiadł na Stolicy Piotrowej, a jego pontyfikat trwał ponad 26 lat; odbył liczne podróże apostołskie, w tym 8 do Polski.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (na Cmentarzu), 18⁰⁰.
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

* * * * *

Wspólnoty w naszej parafii:

Z tajemnicy Kościoła wypływa wezwanie, skierowane do wszystkich członków Mistycznego Ciała Chrystusa, aby aktywnie włączyli się w misję i w budowę Ludu Bożego jako organiczna wspólnota, sprawując różne usługi zgodnie z otrzymanymi charyzmatami. Echo tego wezwania rozbrzmiewa nieustannie w dokumentach Magisterium Kościoła, zwłaszcza od Soboru Watykańskiego II. (*Sobór Wat. II, Lumen gentium, 33*).

Zapraszamy do Grup Parafialnych:

- **Odnowa w Duchu Świętym** (w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- **Oaza** (młodzieży w piątki po Mszy św. o godz. 18⁰⁰, dzieci w każdy I i III czwartek miesiąca godz. 16³⁰)
- **Ruch Rodzin Nazaretkańskich**: W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ Adoracja Najświętszego Sakramentu prowadzona przez Ruch Rodzin Nazaretkańskich. Spotkania GRUPY MAŁŻEŃSKIEJ RRN (Rodziców i Dzieci) co drugi piątek po mszy św. o godz. 18⁰⁰. Spotkania dorosłych członków i sympatyków RRN w każdą środę o godz. 17⁰⁰ na zapleczu.
- **Zespół Soli Deo** (próba w każdy piątek o godz. 20⁰⁰)
- **Schola dziecięca** (próba w każdą sobotę o godz. 9⁰⁰)
- **Chór parafialny** (próba w każdą środę po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- **Ministranci** (zbiórka w każdą sobotę o godz. 10⁰⁰)
- **Różaniec rodziców za dzieci** (w pierwszy dzień każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰)
- **Wspólnota Intronizacji NSPJ** (adoracja w każdą niedzielę po Mszy św. o godz. 7⁰⁰)
- **Parafialny Zespół Caritas**. W każdy pierwszy wtorek miesiąca o godz. 16⁰⁰ - osoby korzystające z pomocy PZC modlą się na Różańcu w intencji wszystkich darczyńców i sponsorów.
- **Koła Żywego Różańca**
- **Parafialna świetlica „Bonifacy”**
- **Ruch modlitewny Adoremus** (Adoracja Najświętszego Sakramentu w każdą ostatnią niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)

Kancelaria czynna jest: pon. - czwartek od 8³⁰ do 10⁰⁰; piątek i sobota od 16⁰⁰ do 18⁰⁰.

W każdy piątek od godziny 17⁰⁰ istnieje możliwość skorzystania z bezpłatnej pomocy psychologicznej w ramach funkcjonującej **Poradni Rodzinnej** przy naszej parafii. Zapraszamy każdego, kto jest zaniepokojony swoją sytuacją małżeńską, domową czy rodzinną. Porad udziela pan psycholog (tel. 602 460 998 lub 86 216 3955).

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERKIE

1. Przypadająca dziś 29. niedziela w ciągu roku jest zarazem Niedziela Misyjną, rozpoczynającą Tydzień Misyjny. Przeżywamy go co roku, poczynawszy właśnie od trzeciej niedzieli miesiąca października. Z tej właśnie racji jest dzisiaj z nami Ojciec Misjonarz ze Zgromadzenia Księży Oblatów Maryi Niepokalanej, aby opowiedzieć nam o swojej pracy i przybliżyć nam realia panujące w wielu krajach misyjnych.

2. Zatem w naszych modlitwach w tym tygodniu w sposób szczególny pamiętajmy o misjonarzach duchownych i świeckich, którzy, zostawivszy swoje domy i swoich bliskich, udali się do dalszych i bliższych krajów, by dawać świadectwo o miłości Chrystusa do każdego człowieka. Dzisiejsze nabożeństwo różańcowe po Mszy Św. o godz. 11⁰⁰ również będzie poświęcone modlitwie właśnie w tej intencji.

3. Trwa miesiąc październik, a co się z tym wiąże, w naszym kościele są odprawiane nabożeństwa październikowe, podczas których wspólnie odmawiamy i rozważamy tajemnice różańcowe. Ta prosta modlitwa jest bardzo głęboka w swej wymowie i może nam pomóc w rozwiązaniu wielu trudnych sytuacji, w zrozumieniu przeżywanych problemów i pokonaniu napotykaných trudności w życiu rodzinnym, szkolnym czy zawodowym. Serdecznie zachęcamy do udziału w tych nabożeństwach codziennie po Mszy Św. o godz. 18⁰⁰. Niech nikogo nie zabraknie na modlitwie za wstawiennictwem naszej najlepszej Matki. Zapraszamy również tych, którzy do tej pory jeszcze nigdy w tym nabożeństwie nie uczestniczyli. Nie wstydzmy się tego, lecz miejmy odwagę przyjść po raz pierwszy.

Wasz Proboszcz

Parafia Rzymisko - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogrodowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50
ks. Infulat Henryk Jankowski

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl